

Conferință TIMIȘOARA 2021

Puterea executorie a titlurilor
executorii bancare

Provocări generate de incidența
prescripției extinctive și a insolvenței

Premise

În noua reglementare prescripția extinctivă a devenit dintr-o instituție de ordine publică una de ordine privată dar de interes public.

Drept consecință instituția nu mai este aplicată de către instanță din oficiu, ci doar la cererea părții interesate (art. 2512 C. civ.). Dacă în procesele de drept comun invocarea în termen (art. 2513 C. civ.) a excepției prescripției, cu consecința respingerea cererii, coroborată cu autoritatea de lucru judecat facil de invocat de parte interesată în procedura contencioasă, permit funcțional protejarea părții care a înțeles să invoce prescripția, în cazul executărilor silite protecția debitorului care a invocat prescripția este mai complicată.

În procedura executării silite, încuviințarea executării silite, solicitată de executorul judecătoresc, este o procedură necontencioasă, iar art. 666 C. pr. civ. (cu modificările din 2016, 2017) nu permite în această procedură respingerea cererii pe motiv că ar fi prescrisă creanța (al. 7).

Această opțiune a legiuitorului a permis, în practică, unor creditori să solicite repetat executarea silită, la executori judecătorești diferiți, în baza aceluiași titlu executoriu, după ce o primă executare silită a fost anulată ca prescrisă, cu consecința, pentru debitorul executat, de a fi nevoit să formuleze, de fiecare dată, contestații la executare, în termenele strict definite de lege.

Pierderea puterii titlului executor

De drept?

706: Termenul de prescripție (1) Dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel. În cazul titlurilor emise în materia drepturilor reale, termenul de prescripție este de 10 ani.

(2) Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a obține executarea silită. În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor definitive.

Art. 707: Efectele împlinirii termenului de prescripție (1) Prescripția nu operează de plin drept, ci numai la cererea persoanei interesate.

(2) Prescripția stinge dreptul de a obține executarea silită și **orice titlu executoriu își pierde puterea executorie**. În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, dacă dreptul de a obține obligarea pârâtului este imprescriptibil sau, după caz, nu s-a prescris, creditorul poate obține un nou titlu executoriu, pe calea unui nou proces, fără a i se putea opune excepția autorității de lucru judecat.

Cine și cum trebuie să invoce?

Pierderea puterii titlului executor poate fi invocată exclusiv de partea interesată (în principiu debitorul executat) și doar în cadrul contestației la executare?

Efectele – sancțiune procesuală sau pierderea dreptului material la executarea silită?

Poate fi considerată pierderea ”puterii executorii” a oricărui titlu executor, ca efect al pronunțării unei hotărâri, în cadrul procesual al contestației la executare, o sancțiune procesuală (de o manieră similară autorității de lucru judecat) care să poată fi invocată și din oficiu?

Ar putea fi invocată în cererea de încuviințare a executării silite, în temeiul art. 666 al. 5 p. 7 C. pr. civ.?

Conform art. 699 C. pr. civ., în cazul în care o executare silită este perimată, creditorul este în drept să ceară o nouă executare silită doar înăuntrul termenului de prescripție.

Acțiunea în constatarea survenirii prescripției

- Admisibilitate
- Interes
- Efecte
- Conexiune cu cesiunea creanțelor bancare

Cand începe să curgă prescripția extinctivă?

- În cazul altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești și arbitrale, legiuitorul fixează un moment obiectiv pentru începutul prescripției extinctive - data nașterii dreptului de a cere executarea silită [art. 706 alin. (2) teza I NCPC].
- Această regulă este identică cu fostul art. 405 alin. 2 teza I C. pr. civ. 1865, care era aplicația regulii de drept comun [cf. art. 7 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958: "Prescripția începe să curgă de la data când se naște (...) dreptul de a cere executarea silită"], până în 2011, când a fost înlocuită cu o altă regulă (cf. art. 2.523 NCC: "Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui")

Efectele deschiderii procedurii insolvenței asupra garanțiilor personale

Posibilitatea executării silite a fidejursorului după deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului principal (care, de principiu a adus și o garanție reală)

Dacă, de principiu, stingerea obligației accesorii (garanție personală) depinde de stingerea creanței principale, executarea acestei garanții este un fapt distinct, se realizează și în baza unui titlu executoriu distinct, contractul de fidejusiune, care nu are legătură cu creanța principală și nici cu procedura insolvenței debitorului principal, și care, prin efectul legii poate pierde puterea executorie.

Ipoteza în care pe durata termenului de prescripție garanția nu este pusă în executare

Limitele efectului suspensiv

Art. 75, Legea nr. 85/2014:

(1) De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor **asupra averii debitorului**. Valorificarea drepturilor acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererilor de admitere a creanțelor.

(2) Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1):

...

b) acțiunile judiciare îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți.

Este executarea garanției personale
accesorii unui contract de credit
ipotecar o acțiune ipotecară?

Garanția este una personală

Considerentele Deciziei ÎCCJ nr. 60/2017,
chiar dacă pot fi interpretate în sensul
independenței executării ipotecii de creanța
principală, nu ar putea fi extinse în sensul
executării sumei pentru care a fost constituită
ipoteca împotriva unui fidejutor.

Decizia nr. 60/2017

84. În acest sens, este relevantă și terminologia folosită expres de [Codul civil](#), în art. 2.432, potrivit căreia: "dispozițiile prezentului capitol nu aduc nicio atingere dreptului creditorului de a-și realiza creanța pe calea unei acțiuni personale sau de a solicita luarea oricăror măsuri pentru executarea ipotecii, potrivit [Codului de procedură civilă](#)", precum și în art. 2.445 din [Codul civil](#), conform căreia "creditorul ipotecar poate cere instanței încuviințarea executării ipotecii imobiliare prin vânzarea bunului mobil ipotecat. La cererea de încuviințare se vor atașa documente care atestă existența creanței ipotecare și a ipotecii imobiliare, împreună cu dovada perfectării ipotecii. Instanța va analiza existența creanței ipotecare și a ipotecii imobiliare, împreună cu dovada perfectării ipotecii (...)".

85. În plus, există anumite instituții juridice care ar rămâne fără aplicabilitate, în absența recunoașterii caracterului executoriu independent al contractului de ipotecă. Un exemplu în acest sens îl constituie art. 2.504 alin. (1) din [Codul civil](#), conform căruia "prescripția dreptului la acțiune privind creanța principală nu atrage și stingerea dreptului la acțiune ipotecară. În acest din urmă caz, sub rezerva prescripției dreptului de a obține executarea silită, creditorul ipotecar va putea oricând urmări, în condițiile legii, bunurile mobile sau imobile ipotecate, însă numai în limita valorii acestor bunuri". În doctrină s-a subliniat faptul că, de principiu, ipoteca are caracter accesoriu, subzistând cât timp există obligația pe care o garantează. Totuși, în cazul prescripției dreptului la acțiune privind creanța principală, dreptul la acțiune ipotecară va continua să existe, putând fi valorificat în condițiile legii. În absența posibilității de a executa silit ipoteca însăși, textul art. 2.504 din [Codul civil](#) nu și-ar găsi aplicabilitatea, pe fondul intervenirii prescripției dreptului de a executa contractul principal.